

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

włoski

Swipe to change

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Włochy

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

włoski

Sąd niższego rzędu (*tribunale*) w okręgu, którego sporządzono dokument urzędowy; sąd rozpoznaje sprawę w składzie jednoosobowym.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Prezes sądu niższego rzędu, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu dłużnika albo statutowej siedziby dłużnika, jeżeli jest on osobą prawną. Jeżeli nie można ustalić miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu dłużnika we Włoszech, bądź też siedziby osoby prawnej we Włoszech, uprawnionym organem jest prezes sądu niższego rzędu dla m. st. Rzymu (Tribunale di Roma).

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

włoski

Włoskie prawo przewiduje, że organ ds. informacji może uzyskać dostęp do danych przechowywanych w archiwach publicznych w celu uzyskania informacji na temat rachunków bankowych.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

włoski

Sąd w składzie kolegiальnym; przewodniczącym jest sędzia, który wydał nakaz zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

włoski

Organy właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia dokumentów to:

- urzędnik sądowy w okolicznościach opisanych w art. 23 ust. 5 rozporządzenia;
 - kancelaria sądu, który wydał nakaz zabezpieczenia, w okolicznościach objętych stosowaniem przepisów art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3 i 6, art. 25 ust. 3 oraz art. 36 ust. 5 rozporządzenia;
 - kancelaria sądu właściwego do wykonania nakazu w okolicznościach przewidzianych w art. 27 ust. 2 rozporządzenia;
 - kancelaria sądu miejsca zamieszkania dłużnika w okolicznościach przewidzianych w art. 28 ust. 3 rozporządzenia.
- Jeżeli nakaz zabezpieczenia został wydany w innym państwie członkowskim w okolicznościach, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3, art. 23 ust. 6 lub art. 25 ust. 3, sądem właściwym jest sąd powszechny właściwy do wykonania nakazu zabezpieczenia (zob. art. 50 lit. f)).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

włoski

Sąd powszechny miejsca zamieszkania strony trzeciej (art. 678 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego), który działa zgodnie z zasadami dotyczącymi wyłączenia stron trzecich lub zajęcia (*espropriazione presso terzi*).

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Rachunki wspólne oraz rachunki powiernicze, które mają więcej niż jednego właściciela, mogą podlegać nakazowi zabezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do proporcjonalnej części majątku należącej do dłużnika. Zakłada się, że części należne posiadaczy rachunków są równe, o ile nie udowodniono, że jest inaczej.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Na podstawie art. 545 i 671 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego spod zajęcia zwolnione są:

- świadczenia alimentacyjne, chyba że służą do zapewnienia utrzymania, ale wyłącznie w przypadku uzyskania zezwolenia prezesa sądu lub sędziego wyznaczonego przez sąd i wyłącznie w odniesieniu do części określonej w nakazie wydanym przez sąd;

b) świadczenia wypłacane przez organizację dobroczynną i dodatki dzienne wypłacane osobom uznanym za ubogie oraz płatności z tytułu urlopu macierzyńskiego, zdrowotnego lub koszty pogrzebu należne od funduszy ubezpieczeniowych, organów zabezpieczenia społecznego oraz instytucji dobroczynnych;

c) kwoty należne od osób prywatnych z tytułu płac, wynagrodzeń lub innych płatności związanych ze stosunkiem pracy, w tym kwoty należne z tytułu zwolnienia, mogą zostać zabezpieczone na poczet płatności alimentacyjnych w zakresie określonym zezwoleniem prezesa sądu lub wyznaczonego sędziego; zabezpieczeniu podlega do jednej piątej wartości tych kwot; jednocześnie zajęcia wynikające z połączenia podstaw wspomnianych powyżej nie mogą przekraczać połowy tych łącznych kwot;

d) renta dożywotnia, jeżeli jest zwolniona z opłat, w przypadku gdy istnieje przepis, że nie podlega ona nakazowi zabezpieczenia lub zajęciu wykraczającym poza niezbędne potrzeby wierzyciela;

e) kwoty należne od ubezpieczyciela ubezpieczonemu lub uposażonemu z tytułu umowy ubezpieczenia z zastrzeżeniem, w odniesieniu do opłaconych składek, przepisów dotyczących odwołania czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli oraz zgłaszania, uwzględniania i zmniejszania darowizn (*alla collazione, all'imputazione e alla riduzione delle donazioni*).

f) kwoty należne z tytułu emerytur, płatności odpowiadających emeryturom oraz innych świadczeń emerytalnych, z założeń, że zabezpieczeniu podlega wyłącznie kwota odpowiadająca maksymalnej wysokości miesięcznego dodatku socjalnego plus połowa tej kwoty i że kwota przekraczająca tę sumę może zostać zabezpieczona w granicach ustanowionych w lit. c) i d);

g) fundusze specjalne przeznaczone na zasiłki i pomoc socjalną ustanowione przez przedsiębiorcę, w tym bez składek pracowniczych, w przypadku gdy obejmują one kwoty wpłacone przez wierzycieli lub pracowników przedsiębiorcy;

Prawo stanowi również, że kwoty należne z tytułu wynagrodzeń i innych płatności związanych z zatrudnieniem lub pracą, w tym płatności z tytułu zwolnień oraz płatności emerytalnych oraz zasiłków odpowiadających emeryturom lub innym świadczeniom emerytalnym przelane na rachunek bankowy lub pocztowy dłużnika, mogą podlegać zabezpieczeniu powyżej kwoty stanowiącej trzykrotność zasiłku socjalnego w przypadku gdy zasilenie rachunku miało miejsce przed wydaniem nakazu zabezpieczenia; w przypadku gdy zasilenie rachunku ma miejsce z datą lub po dacie wydania nakazu zabezpieczenia, kwoty te mogą podlegać zabezpieczeniu w granicach określonych w ust. 3, 4, 5 i 7 oraz przepisach szczególnych ustawy.

Do dłużnika należy wykazanie, że roszczenie podlega zwolnieniu z nakazu zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Co do zasady, depozytariusz majątku objętego nakazem zabezpieczenia, tj. bank w przypadku rachunku bankowego, jest uprawniony do żądania opłaty z tytułu zabezpieczenia i przechowywania majątku; wysokość tej opłaty ustala się zgodnie z obowiązującymi stawkami lub stawkami, które zwykle mają zastosowanie w podobnych przypadkach, doliczając zwrot udokumentowanych kosztów niezbędnych do przechowania majątku. Są to koszty poniesione w związku z doręczeniem oświadczenia, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia.

Stroną zobowiązaną do uiszczenia tej opłaty jest (tymczasowo) wnioskodawca. Sąd podejmuje decyzję, którą ze stron należy ostatecznie obciążyć kosztami. Przekazanie informacji dotyczących rachunków na podstawie art. 14 nie stanowi uzasadnienia dla nakładania przez banki opłat za tę usługę. Zgodnie z prawem krajowym banki mają obowiązek aktualizować archiwa, z których we Włoszech można uzyskać informacje dotyczące rachunków bankowych na mocy art. 14 rozporządzenia.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Bez uszczerbku dla opłat sądowych należnych na podstawie art. 42 rozporządzenia (UE) nr 655/2014, rozpatrzenie oraz wykonanie nakazu zabezpieczenia, o wydanie którego złożono wniosek we Włoszech, wymaga uiszczenia opłat z tytułu sporządzenia odpisów dokumentów z postępowania sądowego oraz opłat należnych urzędnikom sądowym z tytułu doręczenia dokumentów.

Opłaty za sporządzenie odpisów określono na podstawie tabeli w załączniku 7 do dekretu prezydenckiego nr 115 z dnia 30 maja 2012 r. „Skonsolidowane przepisy i regulacje dotyczące opłat sądowych” (*Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

W przypadku opłat należnych z tytułu doręczenia dokumentów, należy dokonać rozróżnienia, czy dokumenty zostały doręczone bezpośrednio adresatowi przez urzędnika sądowego czy przesłane pocztą. W pierwszym przypadku należy pokryć koszty podróży urzędnika sądowego na podstawie art. 27 wspomnianych wyżej skonsolidowanych przepisów, obliczone zgodnie z art. 35 tychże i z uwzględnieniem wartości odniesienia, które aktualizowane są każdego roku dekretem ministra sprawiedliwości. W drugim przypadku zamiast kosztów podróży należy pokryć koszty doręczenia pisma. W obu przypadkach – tj. doręczenia do rąk własnych adresata oraz dostarczenia przez pocztę – należy opłata określona w art. 27 oraz obliczona na podstawie art. 34 przepisów skonsolidowanych. Jeżeli doręczenie powinno nastąpić bezzwłocznie, zgodnie z art. 36 skonsolidowanych przepisów wzrasta zarówno wysokość opłaty, jak i koszty podróży.

Zob. artykuły wspomniane wyżej oraz załącznik 7 do dekretu prezydenckiego nr 115/2012, dostępne pod [linkiem](#).

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie istnieje wykaz kolejności wykonania krajowych nakazów zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. włoski

Sąd orzeka w składzie jednoosobowym.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek odwoławczy do sądu powszechnego w składzie kolegiальnym można wnieść na podstawie art. 33, 34 i 35 rozporządzenia. Termin na wniesienie środka odwoławczego wynosi piętnaście dni; biegnie on od dnia wydania nakazu przez sąd, powiadomienia o nim lub doręczenia, w zależności które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. włoski

(A) Opłaty sądowe związane z wydaniem nakazu zabezpieczenia zależą od wartości roszczenia oraz instancji, w której prowadzono postępowanie sądowe, zgodnie z datą złożenia wniosku o wydanie nakazu zabezpieczenia:

a) w przypadku roszczeń do 1 100 EUR, opłaty wynoszą: 21,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 32,25 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 43 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

b) w przypadku roszczeń między 1 100 EUR a 5 200 EUR, koszty wynoszą: 49 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 73,50 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 98 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

c) w przypadku roszczeń między 5 200 EUR a 26 000 EUR, koszty wynoszą: 118,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 177,75 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 237 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

d) w przypadku roszczeń między 26 000 EUR a 52 000 EUR, koszty wynoszą: 259 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 388,50 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 518 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

e) w przypadku roszczeń między 52 000 EUR a 260 000 EUR, koszty wynoszą: 379,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 569,25 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 759 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

f) w przypadku roszczeń między 260 000 EUR a 520 000 EUR, koszty wynoszą: 607 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 910,50 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 1 214 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

f) w przypadku roszczeń powyżej 520 000 EUR koszty wynoszą: 843 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 1 264,50 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 1 686 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

f) w przypadku roszczeń o nieustalonej wartości koszty wynoszą: 259 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 388,50 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 518 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej. W przypadkach gdy na podstawie art. 7 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego właściwość wyłączną ma sędzia pokoju, koszty wynoszą jednak: 118,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 177,75 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 237 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

Ponadto jeżeli wnioskuje się o wydanie nakazu przed wszczęciem postępowania co do istoty sprawy, w przypadku każdego postępowania naliczana jest opłata ryczałtowa w wysokości 27 EUR z tytułu kosztów doręczenia.

(B) Opłaty sądowe w przypadku wszczęcia postępowania odwoławczego wobec nakazu zabezpieczenia wynoszą 147 EUR w każdym przypadku.

Ponadto jeżeli wnioskuje się o wydanie nakazu przed wszczęciem głównego postępowania, w przypadku każdego postępowania naliczana jest opłata ryczałtowa w wysokości 27 EUR z tytułu kosztów doręczenia.

Opłatę należy uiścić przez wszczęciem postępowania, w chwili wniesienia środka odwoławczego.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Akceptowane są wyłącznie tłumaczenia na język włoski.

Ostatnia aktualizacja: 08/01/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.